

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกคือประชากรที่มีชีวิต ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและชี้หนทางกลับบ้านให้แก่พวกเขา

คำถาม: เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป, หนทางการกำหนดใดที่ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังจะได้รับและในวิธีใด?

คำตอบ: เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป, ผู้คนมากมายจะได้รับหนทางการกำหนดว่า: ให้ไปหาบราห์มาภุมารและภุมารี และพวกเขาจะให้ความรู้แก่พวกท่านที่พวกท่านจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งดินแดนสุขาวดี พวกเขาจะได้รับสัญญาณนี้จากการได้นิมิตของบราห์มา โดยทั่วไปแล้วพวกเขาได้นิมิตของบราห์มาหรือศรีกฤษณะ เช่นที่บทบาทของการให้นิมิตได้เกิดขึ้นในตอนเริ่มต้น ดังนั้นบทบาทนั้นก็จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน

โอม ซานติ พ่อทางจิตถามลูก ๆ ท่านไม่สามารถถามทุกคน ท่านถามลูกสาวลินี: ลูกกำลังทำอะไรอยู่ที่นี่? ลูกกำลังนั่งที่นี่ในการจดจ่จะลึกถึงใคร? พ่อใช้ไหม? ลูกกำลังนั่งในการจดจ่จะลึกถึงพ่อเท่านั้นหรือลูกกำลังจดจ่จะสิ่งอื่นใดด้วยเช่นกัน? บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจ่จะลึกถึงพ่อ อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกกำลังจดจ่? นี่คือนางของสติปัญญา พวกเราดวงวิญญาณต้องไปสู่อำนาจของพวกเราและดังนั้นพวกเราต้องจดจำบ้าน อัจชะ, อะไรอื่นอีกที่ลูกต้องทำ? ลูกจะไปสู่อำนาจและเพียงแต่นั่งที่นั่นหรือ? พวกเขาได้แสดงให้เห็นวิษณุที่มีกัจกรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความหมายของสิ่งนั้นแล้ว ตนเองนั้นคือดวงวิญญาณได้นิมิตของวงจรของ 84 ชาติเกิดของเขา ดังนั้นกัจกรก็ต้องมีการควบคุมด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าพวกเราได้อวไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลับบ้าน และแล้วจากที่นั่นพวกเราจะต้องเข้ามาสู่ยุคทองเพื่อเล่นบทบาทของเรา และแล้วพวกเราก็จะวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด วิษณุไม่ได้มีกัจกร ฯลฯ เขาคือเทพของยุคทอง เรียกสิ่งนั้นว่าดินแดนของวิษณุหรือดินแดนของลักษมีและนารายณ์หรือเรียกว่าเป็นสวรรค์ ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในสวรรค์ หากลูกเรียกสิ่งนั้นว่าอาณาจักรของราเตและกฤษณะ ลูกกำลังทำความผิด ไม่มีอาณาจักรของราเตและกฤษณะเพราะทั้งสองคือเจ้าหญิงและเจ้าชายจากอาณาจักรที่แยกจากกัน พวกเขาได้กลายเป็นนายของอาณาจักรหลังจากการแต่งงาน ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงวิษณุพร้อมกับกัจกร แต่ในความเป็นจริงนั้นคือวงจรของลูก ดังนั้นเมื่อลูกนั่งที่นี่ ลูกต้องไม่เพียงนั่งในความเยียบสงบ ลูกต้องจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองจึงมีวงจรนี้ พ่อพูดว่า: ลูกคือประชากร ลูกคือประชากรที่เคลื่อนที่และพูดได้ ลูกมีดินแดนแห่งความสงบในตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขในตาอีกข้างหนึ่ง ลูกต้องจดจำทั้งสอง บาปของลูกถูกตัดทิ้งไปด้วยการจดจ่จะลึกถึง ด้วยการจดจำบ้านของลูก, ลูกก็จะไปสู่อำนาจ และแล้วลูกต้องจดจำวงจรเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจรนี้ ลูกได้เคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และในเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย โลกใหม่เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความเป็นอมตะ “ความเป็นอมตะ” หมายถึงลูกนั้นมีชีวิตอยู่เสมอ ลูกไม่เคยตาย ที่นั่นผู้คนตายในที่ที่เพียงแต่ในขณะที่นั่งอยู่ในบางแห่งเพราะมีความเจ็บป่วย ที่นั่นไม่มีความกลัวตายเพราะนั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แม้แต่เมื่อลูกแก่ลง ลูกก็มีความรู้ว่าจะไปและเข้าไปสู่ปราสาทราชวังของครรรค์ เวลานั้นลูกเข้าไปสู่กรงขังของครรรค์ ที่นั่นครรรค์เหมือนกับปราสาทราชวัง ที่นั่นไม่มีการทำบาปใดที่ใครก็ตามจะต้องถูกลงโทษ ที่นั่นผู้คนทำบาปและเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วเมื่อพวกเขาออกจากครรรค์ พวกเขาก็เริ่มที่จะทำบาปอีกครั้ง นี่คือนิรันดร์ของดวงวิญญาณบาป ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ คำว่า “ความทุกข์” นั้นไม่ได้คงอยู่ที่นี่ ดังนั้นให้เก็บดินแดนแห่งความสงบไว้ในตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขไว้ในตาอีกข้างหนึ่ง แม้ว่าลูกได้เคยทำบาปและพราสวดมนตรามาสชาติแล้วชาติเล่า ลูกก็ไม่ได้มีความรู้ที่นั่น นั่นคือบคิต ที่นั่นไม่ได้มีการแสดงวิธีการสำหรับการกลับมาสาโทประธานแก่ลูก ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขารู้เพียงแต่ได้ยินว่าพระเจ้ากฤษณะพูดว่า: ให้ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก... มีคำพูดจากกิตะที่ซึ่งพวกเขาได้อ่านและถ่ายทอดให้แก่ทุกคน ลูกไม่ได้ถูกขอให้เป็นอย่างนั้น พวกเขารู้เพียงแต่อ่านสิ่งนั้น, จากการพูดว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าได้พูด, ก่อนที่ท่านได้จากไป, เมื่อท่านได้มาเพื่อชำระล้างผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะแทนที่จะเป็นชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กฤษณะคือสารถิ เขาต้องการพาหนะหรือ? เขาเองนั้นคือผู้สร้างกาย ใครได้ให้ชื่อของกฤษณะแก่เขา? ในวันที่ 6 หลังจากที่เขาได้ถือกำเนิด, พวกเขาที่มีพิธีตั้งชื่อ พ่อมีชื่อว่าชีวาเท่านั้น ลูก ๆ ดวงวิญญาณเข้ามาสู่การเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิดและดังนั้นชื่อของร่างกายจึงเปลี่ยนไป ชีวาบาบาไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย ท่านคือชีวาเสมอ เมื่อผู้คนใส่เลข 0 พวกเขาก็พูดว่า “ชีวา” ดวงวิญญาณเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เมื่อใครบางคนได้นิมิตของดวงวิญญาณ, เขาก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งนั้น จากการได้นิมิตของเทพเจ้า พวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุข อัจชะ, และแล้วมีอะไรอีกเล่า? ไม่มีการได้มาใดๆ, ไม่มีความหมายใดๆ พวกเขาเพียงแค่แสดงบคิตที่แรงกล้า, ได้นิมิตและเหตุนี้เองจึงอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการที่พวกเขาได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทั้งหมดนั้นคือหนทางของบคิต ที่นั่นคือหนทางของความรู้ ที่นั่นโดยทั่วไปแล้วผู้คนได้นิมิตของบราห์มาและแล้วนิมิตของศรีกฤษณะ พวกเขาจะได้รับการบอก (ในนิมิตของพวกเขา) ว่า: ให้ไปหาบราห์มานี้และท่านจะไปสู่ดินแดนของกฤษณะหรือไปสู่อำนาจของวิษณุ พวกเข

สามารถได้นิมนต์ของลักษณะและนารายณ์เช่นกัน ไม่ใช่ว่าเพียงเพราะพวกเขาได้รับนิมนต์, พวกเขาจึงมีชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส พวกเขาเพียงแต่ได้รับสัญญา: ให้ไปที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายจะได้นิมนต์และพวกเขาก็จะได้รับหนทางการกำหนด รูปภาพของตรีมูรติของลูกและชื่อบราห์มาภุมาริของลูกได้มีการตีพิมพ์ไว้ในหนังสือพิมพ์เช่นกัน ดังนั้นพวกเขาจะได้นิมนต์ของบราห์มา: ด้วยการไปหาผู้คนที่ท่านจะได้รับความรู้ถึงวิธีการที่จะกลายเป็นเจ้าชายของดินแดนสุขาวดี เช่นที่อรุณได้นิมนต์ของวิชญ์และนิมนต์ของการทำลายล้าง พ่อบอกลูกว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นดอกบัวอย่างไร แต่ลูกไม่ได้คงอยู่เช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอและเหตุนี้เองเครื่องประดับจึงให้ไว้แก่วิชญ์ เหตุใดเหล่าเทพจึงจำเป็นต้องมีหอยสังข์และอื่นๆเล่า? การพูดความรู้ด้วยปากของลูกนั้นเรียกได้ว่าเป็นการเป่าหอยสังข์ พ่ออธิบายนัยสำคัญของดอกบัวแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆบราห์มินต้องกลายเป็นเช่นดอกบัวในเวลานี้ ความเป็นไปสำหรับการเอาชนะมายา, กิเลสทั้งห้า พ่อชี้วิธีการแก่ลูก: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ให้ทำตามศรัทธาและจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดเรียกหาพ่อให้มาและปลดปล่อยลูกทั้งหมดจากร่างกายของลูกและเพื่อพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อมาและทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เพราะดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปบ้านหรือไปสู่สวรรค์ได้ พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์, ให้จดจำพ่อ เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง พ่อรับประกันสิ่งนี้ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ชะระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์และพาพวกเราไปสู่โลกใหม่เกิด ดังนั้นพวกเขาจะไปอย่างไร? พ่อบอกบางสิ่งแก่ลูกอย่างตรงไปตรงมา นี่คือนิมนต์ที่ง่ายตายและประเด็นที่ง่ายตายของพ่อ ท่านพูดว่า: ขณะที่กำลังทำงานของลูก, ให้จดจำพ่อ! ลูกอาจจะทำงานของลูก ฯลฯ และเตรียมอาหาร แต่ทำสิ่งนั้นขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและอาหารนั้นจะได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำกันว่าแม้แต่เหล่าเทพก็มีความปรารถนาต่อบราห์มาโบเจน แม้แต่ลูกสาวเหล่านั้นก็ไปพร้อมกับโบศุอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและการพบปะก็เกิดขึ้นที่นั่น ชุมมของเทพและบราห์มินเกิดขึ้นที่นั่น พวกเขามาเพื่อน้อมรับอาหาร ก่อนที่พราหมณ์จะรับประทานอาหาร, พวกเขาก็พราสวดมนต์บราห์มาโบเจนได้รับการยกย่องอย่างมาก ชันยาสซีดจาดำบราห์มเท่านั้น ศาสนาของพวกเขานั้นแยกห่างไป ชันยาสซีเหล่านั้นมีชีวิตจำกัด พวกเขาพูดว่าพวกเขาได้ละทิ้งบ้าน, ครอบครัว, ทรัพย์สมบัติ ฯลฯ ของพวกเขาแล้ว, ในเวลานี้พวกเขาได้หาหนทางของเขาเข้ามาอยู่ภายใน (ในเมือง) ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกแม้แต่ลืมโลกเก่านี้ และแล้วลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ขณะที่ชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัว, สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบเช่นกัน ลูกจดจำพ่อและดินแดนแห่งความสงบและความสุข นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเรา ในเวลานี้ 84 ชาติเกิดของเรานั้นได้จบสิ้นแล้ว จากสุริยวงศ์เราได้กลายเป็นจันทรวงศ์และแล้วเราได้กลายเป็นพ่อค้าและศูทร และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณนั้นไม่ถูกระทบจากสิ่งใดเพราะดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: ความหมายของพวกเขานั้นผิด พ่อในที่นี้และอธิบายความหมายของคำว่า “ฮัมโซ” แก่ลูก จัน, ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนอื่นใดฉันเคยเป็นเทพ, เป็นชาวสวรรค์ และแล้วฉันได้กลายเป็นนักรบของจันทรวงศ์ หลังจาก 2500 ปีได้จบสิ้นลง พวกเราก็ได้กลายเป็นพ่อค้าและศูทร, ผู้ที่เต็มไปด้วยกิเลส ในเวลานี้พวกเราได้กลายเป็นบราห์มิน, ผู้เป็นจุก พวกเรากำลังนั่งที่นี้และราวกับว่าพวกเรากำลังทำการตีลังกาของ 84 ชาติเกิด เรามีความรู้ของการตีลังกาที่ก่อนหน้านี้เมื่อผู้คนได้ไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาก็จะขีดเส้นทางในขณะที่พวกเขาตีลังกาไป การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงของลูกคือการไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกคือผู้จาริกทางจิตผู้ที่ได้ให้คำแนะนำแก่ทุกคน: ให้จดจำพ่อและพวกท่านจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแต่ไม่มีใครสามารถไปที่นั่น ทุกคนทั้งหมดนั้นจะไปที่นี่พร้อมกัน พ่อได้อธิบายแล้วว่ามีเพียงน้อยนิดในยุคทองและแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้น ลูกคือผู้ดวงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง, เหล่าเทพไม่ได้เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม, ในเวลานี้ลูกมีสงครามกับมายา ในสงครามนั้นด้วยเช่นกันพวกเขาไปและลี้ภัยอยู่กับฝ่ายที่พวกเขาคิดว่ามีพลัง ในเวลานี้ลูกกำลังลี้ภัยอยู่กับผู้ใดในขณะนี้? ทั้งสามและภรรยาก็พูดว่า: ฉันลี้ภัยอยู่กับท่าน ของฉันคือชีวาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ลูกคือลูกๆของผู้เดียวนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่ใช่ผู้เดียวนั้น ในกรณีนั้นจะมีพระเจ้าอยู่มากมาย! ใครก็ตามที่บูตบั้งซึ่งติดกับบ้านช่องและครอบครัวของเขาได้กลายเป็นพระเจ้า มหาเศรษฐีที่มั่งคั่งมากมายไปและกลายเป็นสาวกของพวกเขา และแล้วพวกเขาก็เฉลิมฉลองด้วยอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคือมนุษย์ที่ทาโมประธาน ชาวฮินดูไม่รู้จักรัศมีแห่งศาสนาของตนเอง พ่ออธิบาย: ในความเป็นจริงลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกไม่สามารถจะเรียกตนเองว่าเป็นเทพ ในเวลานี้ศาสนานั้นได้หายไป ผู้คนมีกิเลสอย่างยิ่งและพวกเขาก็มีดวงตาที่เป็น

อาชญากร รัฐมนตรีผู้ที่ได้มาหาบาบาก็พูดว่า: สายตาของฉันได้กลายเป็นอาชญากร เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูก ๆ จงกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรม ตรานานเท่าที่ลูกมีดวงตาที่เป็นอาชญากร, ลูกก็ไม่บริสุทธิ์ ให้คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชายและสายตาที่เป็นอาชญากรก็จะจบสิ้นลง พวกเราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชายและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อผู้เดียว บัลลังก์ของดวงวิญญาณคือหน้าผากนี้ สิ่งนี้เรียกว่าบัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณที่เป็นอมตะกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ ร่างกายนี้คือหุ่นกระบอกดินเหนียว บทบาททั้งหมดบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: พ่อมาหลังจาก 5000 ปีเพื่อให้มรดกแก่ลูก ๆ ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของพลานามัย, ความมั่งคั่งและความสุขของลูก ในยุคทองลูกได้รับความมั่งคั่งอย่างมากมาย ลูกกลายเป็นเทพถึง 21 ชั่วโมง ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาตายจนกว่าพวกเขาจะไปถึงวัยชรา ที่นั่นผู้คนตายในทันทีเพียงแต่ขณะที่กำลังนั่งอยู่บางแห่ง บางครั้งพวกเขาตายขณะอยู่ในครรภ์ ที่นั่นไม่มีการพูดถึงความทุกข์ ดินแดนนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข, อาณาจักรของราม ในขณะที่ดินแดนนี้คือดินแดนของความทุกข์, อาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ดังนั้นลูกจะเก็บวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่, นั่นคือนายของยุคทอง ได้มีการพูดไว้ในกิตะว่า: พระเจ้าพูด โอ ลูก ๆ ให้ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าผู้เดียวคือเพื่อนที่แท้จริงของลูก การละเล่นทั้งหมดของอัลล่าห์ อวัลดิน (ศาสนาแรก) และฮะดีมโต (ลูกบิดในปากของลูก) เป็นของเวลานี้ ในเวลานี้ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อที่จะให้เด็กเกิดน้อยลง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ลดจำนวนประชากรนี้ไปอย่างมากมาย ในยุคทอง, ทั้งโลกมีประชากรเพียง 900,000 ที่นั่น ไม่ได้มีผู้คนหลายต่อหลายล้าน ทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น, ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือการมหัศจรรย์ ท่านได้วางรากฐานของศาสนาเทพเดียวและทำลายศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมด ลูกต้องทำให้วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก นี่คือการจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่การจักรสำหรับการตัดต่อผู้ใด ในคัมภีร์พวกเขาได้พูดถึงเรื่องราวที่ก้าวร้าวรุนแรงเกี่ยวกับกฤษณะ พวกเขาพูดว่ากฤษณะฆ่าทุกคนด้วยจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้นนั่นเป็นการประณามด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ทำให้กฤษณะก้าวร้าวรุนแรงอย่างยิ่ง! ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง การใช้ดาบของตัณหาหาคะก็เป็นความก้าวร้าวรุนแรงเช่นกัน เหล่าเทพกล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ เมื่อลูกสามารถจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ, เหตุใดเด็ก ๆ จึงจะไม่สามารถถือกำเนิดด้วยพลังโยคะเล่า? พวกเขาจะได้ยินมิได้ว่าพวกเขากำลังจะมีลูก บาบ่าเข้าใจว่าท่านนั้นจะละร่างเก่านี้และแล้วก็มีซอนทองในปาก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูก ๆ ถือกำเนิดในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ, ลูกจะมีซอนทองในปากของลูก ปวงประชาที่ยากจนก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ประเภทใด ๆ ที่นั่น ปวงประชาไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติหรือความมั่งคั่งมากนัก แต่พวกเขาก็มีความสุขและมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ราชะ, ราชินี, ปวงประชาที่มั่งคั่งทั้งหมดนั้นเป็นที่ต้องการ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกันกับการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ให้จดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดเพื่อที่จะอยู่ในความสุข ให้ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและทำให้พระเจ้าเป็นเพื่อนที่แท้จริงของลูก
2. ในการที่จะกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง, ให้เปลี่ยนดวงตาที่เป็นอาชญากรของลูกและทำให้ดวงตานี้มีอารยธรรม ให้ฝึกฝน: เราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย

พร: ขอให้ลูกเป็นนายและเด็ก และควบคุมจิตใจของลูกโดยการรักษาบังเหียนของศรีมัทให้แน่น

ผู้คนของโลกพูดว่าจิตใจเป็นม้าซึ่งวิ่งเร็วมาก แต่จิตใจของลูกไม่สามารถวิ่งไปรอบที่นั่นและที่นี่ เพราะว่าบังเหียนของศรีมัทแข็งแรงมาก เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกกลับมาไม่ว่างเว้นในการดูฉากข้างทาง และแล้วเพราะว่าบังเหียนหย่อน จิตใจก็กลับมาซุกซน ฉะนั้นเมื่อสถานการณ์ใด ๆ เข้ามาหรือจิตใจกลับมาซุกซน ให้ถือบังเหียนของศรีมัทให้แน่น และลูกจะถึงจุดหมายปลายทางของลูก ฉะนั้นคือเด็กและนาย: โดยการมีสำนึกในนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์และสามารถควบคุมจิตใจของลูก

คติพจน์: ให้มีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นดี และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นยิ่งดีกว่าและลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นและสันคลอน

*** โอม ชานติ ***